

ජනප්‍රිය සංස්කෘතිය

ජනප්‍රිය සංස්කෘතිය යන්න බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වයෙහි නිර්මාණයකි. බටහිර යුදෙව් ක්‍රිස්තියානි සංස්කෘතියෙහි හා ග්‍රීක යුදෙව් ක්‍රිස්තියානි චින්තනයෙහි ලක්ෂණයක් වූ වෙන්කිරීම මෙහි දී ද දක්නට ලැබෙයි. ප්‍රභූන්ට විදග්ධ සංස්කෘතියක් සාමාන්‍ය ජනයාට ජනප්‍රිය සංස්කෘතියක් ආදී වශයෙන් විවිධ සංස්කෘති නිර්මාණය කර සංස්කෘතික වශයෙන් ද ජනතාව බෙදා වෙන්කිරීම බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වයට ආවේණික ලක්ෂණයකි.

අද වන විට බටහිර ජනප්‍රිය සංස්කෘතිය වෙනම ම සංස්කෘතියක් ලෙස වර්ධනය වී ඇත. ඉලෙක්ට්‍රොනික තාක්ෂණය සාමාන්‍ය ජනයාට ද පරිහරණය කිරීමට හැකි වීම හේතුවෙන් ඒ තාක්ෂණය ද උපයෝගී කරගත් සංගීතයක් විනුශ්ලිපයක් ආදී වශයෙන් ජනප්‍රිය සංස්කෘතියට එක් වී ඇත. එයට පෙර ද සාමාන්‍ය ජනයාගේ පුවත්පත්, ගුවන්විදුලි නාලිකා ආදිය බටහිර රටවල තිබුණි. ප්‍රභූන්ට හා සාමාන්‍ය ජනයාට වෙන් වෙන්ම පුවත්පත් වසර සියයකටත් අධික කාලයක් තිස්සේ බටහිර මුද්‍රණය වෙයි.

බටහිර රටවල සාමාන්‍ය ජනයා කතාකරන භාෂාව ද ප්‍රභූ භාෂාවෙන් වෙනස් වෙයි. උච්චාරණයේ දී එහි පැහැදිලි වෙනස්කම් දැකිය හැකි ය. මේ තත්වය බර්නාඩ් ෂෝ විද්වතාගේ කාලයට පෙර සිට ද පැවත එන බවට හොඳ නිදර්ශනයක් නම් එතුමාගේ පිග්මලියන් නම් නාට්‍යය ය. මයි ෆොයා ලේඩ් නමින් විනුපටියක් නිර්මාණය වූයේ මේ නාට්‍යය අනුසාරයෙනි. මෙරට ඇතැම් උගතුන් සිතන්නේ තමන් ඉංගිරිසි කතාකරන්නේ විදග්ධ ඔක්ස්ෆර්ඩ් කේම්බ්‍රිජ් උච්චාරණය අනුව බව ය. එහෙත් ඒ එසේ නො වේ. ලංකාවේ ද ප්‍රදේශයෙන් ප්‍රදේශයට උච්චාරණයෙහි වෙනස්කම් දැකිය හැකි වුව ද ඒ ප්‍රභූ සාමාන්‍ය බෙදීමකට අනුව නො වෙයි.

බටහිර ඇති ජනප්‍රිය විදග්ධ සංස්කෘති බෙදීම ලංකාවේ නොතිබුණි. භාරතයේ පවා එවැනි බෙදීමක් බටහිර රටවල තරමට නො වී ය. කලින් සඳහන් කළ ආකාරයට එවැනි බමුණු බෙදීම ලංකාවේ ඇතිකිරීමට වැයම් කළ අවස්ථාවල එයට විරුද්ධව කටයුතු කිරීමට සිංහල පෙරවාදු බෞද්ධ සංස්කෘතියට හැකිවිය. එහෙත් නුවර යුගයෙන් හා විශේෂයෙන් ම බටහිරයන්ගේ පැමිණීමෙන් පසුව විදග්ධ හා විදග්ධ නොවන සංස්කෘති නිර්මාණය කෙරී ක්‍රමයෙන් බෙදීමක් වර්ධනය විය. ඊනියා විදග්ධ සංස්කෘතිය නාගරික බටහිර අනුකාරකයන්ගේ ව්‍යාප්ත සංස්කෘතිය විය. ඒ ව්‍යාප්ත සංස්කෘතියක් වනුයේ බටහිර අනුකාරකයන්ට මුළුමනින් ම එම සංස්කෘතියෙහි කිම්දීමට නොහැකි වූ බැවිනි.

දහනවවැනි සියවසේ බෞද්ධ පුනර්ජීවනය හා ඒ ආශ්‍රිත සංස්කෘතික පිබිදීම අවාසනාවකට මුළුමනින් ම සිංහල පෙරවාදු බෞද්ධ සංස්කෘතික ව්‍යාපාරයක් නො වී ය. එහි භාරතීය සංස්කෘතික සංරචකයක් ද විය. බටහිර අනුකරණය ප්‍රතික්ෂේප කළ උගත්තු බොහෝ දෙනෙක් ඒ භාරතීය සංස්කෘතික පුනරුදය පිළිගත්තෝ වූහ. ඔවුහු ද බටහිරයන් අනුකරණය කරමින් සාමාන්‍ය ජනයාගේ සංස්කෘතිය ප්‍රතික්ෂේප කළහ. ඔවුහු සාමාන්‍ය ජනයාගේ සංස්කෘතියෙහි ප්‍රාණවත්වවක, ඔදවත් බවක් නො දැටුවෝ ය. අපට ඊනියා හරවත් සංස්කෘතියක් ගොඩනැගිය හැකිකේ භාරතීය සංස්කෘතිය ඔස්සේ යැයි ඔවුහු විශ්වාස කළහ. ඒ කාර්යයෙහි දී ඔවුන්ට විරුද්ධව සිටි ප්‍රධාන උගතුන් දෙදෙනකු වූයේ මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ මහතා හා කුමාරතුංග මුනිදාස මහතා ය. එහෙත් අවාසනාවකට වික්‍රමසිංහ මහතා සිංහල පෙරවාදු බෞද්ධ සංස්කෘතියෙහි බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වය දැකීමට කැසකැවූ අතර කුමාරතුංග මහතා බෞද්ධකම නැති සිංහල සංස්කෘතියක් ගොඩනැගීමට උර දුන්නේ ය.

සංස්කෘතික පුනර්ජීවනය භාරතයෙන් සෙවීමට ගිය උගත්තු විශ්වවිද්‍යාල ආයතනයේ ද පසුව ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයේ ද වැදගත් තනතුරු හෙබවූහ. ඒ ආයතනවලින් පිටවූවෝ පරිපාලන ක්ෂේත්‍රයෙහි ද උසස් යැයි සම්මත තනතුරු දැරීමෙන් භාරතීය සංස්කෘතික පුනර්ජීවනය තවදුරටත් කරගෙන ගියහ. සාමාන්‍ය ජනයාගෙන් ඇත්වීමෙන් තමන්ට බටහිර සංස්කෘතිය සමග සැසඳිය හැකි සංස්කෘතියක් භාරතීය සංස්කෘතිය ආශ්‍රයෙන් නිර්මාණය කරගැනීමට හැකි වේ යැයි මේ උගතුන් කල්පනා කළ බව පෙනෙයි.

භාරතීය සංස්කෘතිය ඇසුරෙන් සංස්කෘතික පුනර්ජීවනයක් ඇතිකිරීමට උත්සාහ ගන්නේ ලංකා ගුවන්විදුලිය තම අණසක යටතට ගත්හ. ගුවන්විදුලිය මුළුමනින් ම ඔවුන්ගේ බුදුලයක් බඳු විය. තම ර්නියා විදුග්ධ සංස්කෘතිය ස්වදේශීය සේවය නමින් එකල හඳුන්වනු ලැබූ නාලිකාව ඔස්සේ ගොඩනැගීමට උත්සාහ කළ මොවුහු බටහිරින් (බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වය) අනුගමනය කරමින් සාමාන්‍ය ජනයා සඳහා ර්නියා වෙළෙඳ සේවය නමින් නාලිකාවක් පිහිටුවූහ. එකල ඇතැම් සිංහල පමණක් උගත්තු ද තම දු දරුවන්ට වෙළෙඳ සේවයට සවන් දීමට ඉඩ නොදුන්හ. ස්වදේශීය සේවය අමරදේව මහතා ඇතුළු ප්‍රබුද්ධ ගායකයන්ගේ ගීත ප්‍රචාරය කරද්දී බාල යැයි සලකන ලද විනුපටි ගීත වෙළෙඳ සේවයෙන් ප්‍රචාරය කෙරිණි. සාමාන්‍ය ජනයා සඳහා වෙනම පුවත්පත් නිකුත් නොකරැණ ද සිප්මිණ පුවත්පතෙහි ශාස්ත්‍රීය අතිරේකයක් ප්‍රබුද්ධ උගතුන් සඳහා පළ කෙරිණි.

ග්‍රන්ථ නිර්මාණයෙහි ද පැහැදිලි වෙනසක් දක්නට ලැබිණි. පියදාස සිරිසේන මහතාගේ පොත් පිටපත් විසිපත්දාහක් පමණ අලෙවි වීමටත් මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ මහතාගේ ගැහැණියක් නම් කෙටිකතා සංග්‍රහය පිටපත් දෙදහක් විකිණීමට අවුරුදු එකොළහක් ගතවීමත් පෙන්නුම් කරන්නේ මේ සාමාන්‍ය හා විදුග්ධ බෙදීම ය. උපන්දා සිට කෘතියෙහි සඳහන් කෙරෙන ආකාරයට මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ මහතා විසින් ලියන ලද සෝමා අශිරාගිනි වැනි අදහනවාදී නවකතා අලෙවි වුව ද සීතා මිරිඟුව, ගැහැණියක් වැනි ර්නියා ප්‍රබුද්ධ කෘති අලෙවි නොවීම හේතුවෙන් වික්‍රමසිංහ මහතා තවදුරටත් නවකතා ලියන්නේ ද යන දෙගඟියාවෙන් පසු වී ඇත. පසුව එ මහතාගේ ප්‍රබුද්ධ නවකතා අලෙවි වීමට පටන්ගත්තේ එ පොත් විභාගවලට නියම කිරීම නිසා බව පැහැදිලි ය.

අද නවකතාවකින් හෝ කෙටිකතාවකින් හෝ පිටපත් දෙදහකට වඩා මුද්‍රණය නොකරන්නේ යැයි සඳහන්වන විට ඉන් කියැවෙන්නේ ර්නියා ප්‍රබුද්ධ පොත් මෙරට සාමාන්‍ය ජනයා විසින් ප්‍රතිඥාප කෙරෙන බව ය. මෙය අදට පමණක් සීමාවක් නොව එදාද කිවූ තත්වය ය. අද ඇතැම් උගතුන් ප්‍රබුද්ධ පොත් විකිණෙන්නේ නැතැයි කියන්නේ එදා එවැනි පොත් විකිණීම් යැයි උපකල්පනය කරමින් ය. එහෙත් එදා ද ප්‍රබුද්ධ පොත් විභාගයකට නියම නොකෙරිණි නම් නො විකිණිති. අදත් එදත් බටහිර අවිච්චි නවකතා කෙටිකතා මෙරට සාමාන්‍ය ජනයාට ප්‍රිය නො වීණි. එ පොත්වලට ප්‍රියකරන්නේ පාසල්වල හා විශ්වවිද්‍යාලවල සාහිත්‍යය යන විෂය ඔස්සේ බටහිර කෙටිකතා හා නවකතා අගය කිරීමට පුරුදු කරනු ලැබූ කිහිප දෙනෙක් වෙති. පාසල්වල හා විශ්වවිද්‍යාලවල නිලධාරීන් වුව ද බටහිර කතා අගය කිරීමට පුරුදුකිරීමට හැකි වී ඇත්තේ ස්වල්ප දෙනකුට පමණ ය. මේ ර්නියා ප්‍රබුද්ධ පොත් විකුණාගැනීමට හැකිවූයේ හා හැකිවන්නේ එ විභාගවලට නියම කිරීමෙනි.

අද ඇතැම් ප්‍රබුද්ධයෝ ජාතක පොත අගය කරති. ඔවුන්ට අනුව එ විදුග්ධ පොතකි. එහෙත් ජාතක පොත කියවූ, එයට සවන්දුන් ජනයා ර්නියා ප්‍රබුද්ධ නවකතා හා කෙටිකතා නොකියවන්නේ ඇයි ද යන ප්‍රශ්නයට මේ ර්නියා ප්‍රබුද්ධයන්ට පිළිතුරක් නැත. ලංකා ගුවන් විදුලියේ ස්වදේශීය අංශයට ද එවැනි ඉරණමක් අත්විය. සාමාන්‍ය ජනයා ස්වදේශීය අංශයට සවන් නොදුන්හ. ඔවුන් සවන් දුන්නේ වෙළෙඳ සේවයට ය.

මෙරට සාමාන්‍ය ජනයා ඉතා පැහැදිලිව ර්නියා ප්‍රබුද්ධ පොතපත සංගීතය සාහිත්‍යය ප්‍රතිඥාප කර ඇත. එ අද ර්ගේ ඇතිවූවක් නොව අඩුව තරමින් ගැහැණියක් කෙටිකතා සංග්‍රහය පළවීම හා ලංකා ගුවන් විදුලියේ ස්වදේශීය සේවය ඇරඹීම දක්වා දිවයන්නකි. කවී පොත් ගැන කතාකිරීම පවා අනවශ්‍ය ය. ර්නියා ප්‍රබුද්ධ කවී පොතක පිටපත් පන්සීයක්වත් මුද්‍රණය නොකෙරෙන්නේ යැයි සිතමි. සිංහලයන් තරම් කවියට කැමති ජාතීන් තවත් ඇත්නම් එ ස්වල්පයක් විය යුතු ය. එහෙත් ප්‍රබුද්ධ කවී පොතකින් පිටපත් පන්සියයක් අලෙවි කරගත නොහැකිකේ ඇයි? මෙරට ර්නියා ප්‍රබුද්ධ සංස්කෘතියක් ප්‍රචලිත කිරීමට ප්‍රබුද්ධයන් අසමත් වී ඇති බව පැහැදිලි ය.

ර්නියා ප්‍රබුද්ධ සංස්කෘතියක් ඇතිකිරීමේ දී උගත්තු එක්කෝ බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වයේ යුදෙව් ක්‍රිස්තියානි සංස්කෘතිය දෙස බැලූහ. බටහිර අවිච්චි නවකතා කෙටිකතා ලියමින් එ ජාතක පොත සමග සංසන්දනයකිරීම තරම් ව්‍යාප්තයක් තවත් තිබිය හැකි ද? ජාතකකතා ඇසු ජනයා බටහිර කෙටිකතා ප්‍රතිඥාප කළහ. මනමේ කවී නළුව රසවිඳි ජනයා ලංකා ගුවන් විදුලියේ ගීත ප්‍රතිඥාප කළහ. එහෙත් මේ ජනතාව විදුග්ධයෝ වූහ. ප්‍රශ්නය වූයේ ජනතාවගේ විගද්ධභාවය කුමක් දැයි තේරුම් ගැනීමට ර්නියා විදුග්ධයන්ට නොහැකි වීම ය.

මෙරට සාමාන්‍ය ජනතාව පැරණි භාරතයේ හෝ වත්මන් බටහිර රටවල සාමාන්‍ය ජනයා මෙන් නොවූ බව බටහිරට හෝ භාරතයට හෝ නැඹුරු වූ විද්වත්වරුන්ට නිසියාකාරව වටහා ගැනීමට නො හැකිවිය. මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ මහතා ද සර්වචන්ද්‍ර මහතා ද ගැමි සංස්කෘතියක් ගැන කතාකළහ. එහෙත් ඒ ගැමි සංස්කෘතියක් මිස සාමාන්‍ය ජනයාගේ සංස්කෘතියක් ලෙස නො සලකූහ. සර්වචන්ද්‍ර මහතා සිංහල ගැමි නාටකය පිළිබඳ ව අධ්‍යයනයක් කර ඒ ආභාසයෙන් මනමේ නාට්‍යය නිෂ්පාදනය කෙළේ ය. වික්‍රමසිංහ මහතා ඊනියා ගැමි සංස්කෘතියක නිර්මල බව ගැන කතා කෙළේ ය. එහෙත් මෙරට ගැමි සංස්කෘතිය හා විද්වත් ප්‍රභූ සංස්කෘතිය යනුවෙන් සංස්කෘති දෙකක් නොතිබූ බව පැහැදිලි කිරීමට අසමත් විය.

මෙරට ඊනියා ගැමි සංස්කෘතියක් පදනම් කර ගනිමින් විද්වත් සංස්කෘතියක් ගොඩනැගීමට තැත්කිරීම අනවශ්‍ය ය. ඊනියා ගැමි සංස්කෘතිය ම මෙරට විද්වත් සංස්කෘතිය වෙයි. එහෙත් ප්‍රභූ බටහිර දෙස හෝ භාරතය දෙස හෝ බලා සාමාන්‍ය ජනයාගෙන් වෙන් වූ විද්වත් සංස්කෘතියක් ඇතැම්විට සාමාන්‍ය ජනයාගේ සංස්කෘතිය ආභාසයෙන් ද නිර්මාණය කිරීමට උත්සාහ කළහ. මේ සියල්ලෙහි හා බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වය මෙරට ආක්‍රමණය කිරීමේ ප්‍රතිඵලය වූයේ මෙරට ගන්ධර්ව සංස්කෘතියක් බිහිවීම ය. මේ ගන්ධර්ව සංස්කෘතියට ඇතුළු වූවෝ ගමෙන් වෙන්කර නගරවලට ගෙනෙනු ලැබූ විවිධ පුද්ගලයෝ ය. සාමාන්‍ය ජනයාගේ සංස්කෘතියෙන් වෙන්කරනු ලැබූ මොවුන් නගරවලට පැමිණ එක්කෝ කම්කරුවෝ වූහ. නැතහොත් ශිෂ්‍යයෝ වූහ. එසේත් නැතහොත් තත්ත්වතාර වූ පිරිසක් බවට පත්වූහ. ඔවුන්ට බටහිර විද්වත් සංස්කෘතිය යම් පමණකටවත් වැළඳගෙන ව්‍යාප්ත සංස්කෘතියකට ඇතුළුවීමට ද නොහැකි විය. ඔවුන්ට තම උරුමය වූ විද්වත් සංස්කෘතිය ද නැතිවිය. ඊනියා ජනප්‍රිය සංස්කෘතිය බවට පත්වූයේ මේ ගන්ධර්ව සංස්කෘතිය ය.

මහාචාර්ය නමින් ද සිල්වා